

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 40573-11-21 דלק ואח' נ' האס ואח'

1

מספר בקשה: 4

לפני כבוד השופטת סיגל רסלר-זכאי

מבקשים: 1. צילה האס
(משיבים בערעור) 2. ניצחיה פיבלוביץ
3. לאה רוזנברג
4. שלמה האס
ע"י ב"כ עו"ד ארז אסרף

נגד

משיבים: 1. עבד-אל-כרים דלק
(מערערים) 2. נדה דלק
3. גמילה טרקמן
4. מוחמד דלק
5. נג'לה דלק
6. איברהים דלק
7. מראם דלק
8. ריאם לוטפי
9. יוסף לוטפי
ע"י ב"כ עו"ד אמיר בדראן

החלטה

לפני בקשת המשיבים (להלן: "המבקשים") להורות על סילוק הערעור על הסף מחמת שהוגש באיחור, לאחר שחלף המועד להגשת הערעור, תוך חיובם של המערערים (להלן: "המשיבים") בהוצאות ההליך. החלטתי לדחות את הבקשה.

1. הערעור הוגש על פסק דינה של כב' השופטת, סגנית הנשיא כרמלה האפט, מבית משפט השלום בתל-אביב מיום 5.7.2021, בגדרו הורתה על סילוק ידם של המשיבים – כולם בני משפחה אחת – מנכס מקרקעין שבבעלות המבקשים ומשמש למגוריהם, לאחר שקבעה כי לא הוכיחו כל זכות להחזיק ולהתגורר בו (להלן: "הנכס"). בנוסף, חייבה את המשיבים לשלם למבקשים שכ"ט עו"ד בסך של 30,000 ₪ והוצאות משפט בסך 10,000 ₪ (ת"א 865-01-18) (להלן: "פסה"ד"). בהודעת הערעור נטען, כי בימ"ש קמא שגה בממצאיו ובמסקנותיו עליהם השתית את התוצאה המשפטית לפינויים ולסילוק ידם של המשיבים מהנכס. נטען, כי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 40573-11-21 דלק ואח' נ' האס ואח'

- 1 המשיבים רכשו זכויותיו של דייר מוגן קודם שגר בנכס, כנגד תשלום חלקו בדמי המפתח וכן
- 2 שילמו למבקשים דמי הסכמה בגין חילופי המחזיקים, אך אין בידיהם אישור בכתב על כך.
- 3
- 4 2. הבקשה שלפני הוגשה במסגרת תגובת המבקשים לבקשה לעיכוב ביצוע פסה"ד, שהוגשה על
- 5 ידי המשיבים ביום 9.1.2022. ביום 25.1.2022 קיבל כב' השופט יונה אטדגי את הבקשה
- 6 לעיכוב ביצוע פינוי הנכס, בכפוף לכך שהמשיבים יפקידו בקופת בית המשפט, מידי חודש, עד
- 7 למתן פסק הדין בערעור, סכום של 5,000 ₪ (להלן: "**החלטת העיכוב**").
- 8
- 9 3. במסגרת הבקשה נשוא החלטת העיכוב נטען כי הערעור הוגש לאחר חלוף המועדים שנקבעו
- 10 בדין, ומבלי שנתבקשה או ניתנה אורכה. נטען כי רק מטעם זה, דין הערעור והבקשות הנלוות
- 11 לו להידחות על הסף. נטען כי על פי נתוני מערכת "נט המשפט" ובירור שנעשה מול מזכירות
- 12 בית משפט שלום בתל-אביב, ביום 5.7.2021 קיבל ב"כ המשיבים הודעת דוא"ל שכותרתו
- 13 "**פסק דין-האס נ' דלק**" וכי באותו היום בשעה 18:24 צפה באתר "נט המשפט" בפסק הדין.
- 14 לפיכך נטען, כי המועד האחרון להגשת הערעור היה ביום 31.10.2021 ואילו הערעור הוגש
- 15 ביום 16.11.2021. נטען, כי ההלכה להרחבת "כלל הידיעה", על פני "כלל ההמצאה" (רע"א
- 16 6648/20 **עמוס גבעון נ' עמוס ון-אמון** (21.12.2020) (להלן: "**עניין עמוס גבעון**")).
- 17
- 18 4. לסיכויי ההליך נטען כי אלו קלושים. נטען כי הערעור נסוב סביב פסק דינו של בימ"ש קמא
- 19 אשר שמע את גרסאות הצדדים, התרשם מעדותם וקבע כי אינו מאמין לגרסתם. בעת
- 20 שמדובר בערעור על ממצאים עובדתיים, ייטה בית המשפט של הערעור שלא להתערב בפסק
- 21 הדין.
- 22
- 23 5. המשיבים סבורים כי דין הבקשה לסילוק על הסף להידחות. נטען כי על אף שנרשמה באתר
- 24 "נט המשפט" צפייה יזומה ביום 5.7.2021 ע"י ב"כ המשיבים, הרי שלא הוא צפה בפסה"ד
- 25 ולא ידע על קיומו אלא כעבור מספר ימים. נטען כי באותו מועד, מנהלת המשרד, הגב' שריהאן,
- 26 צפתה באתר "נט המשפט" בפסה"ד, הדפיסה אותו והניחה אותו על שולחן ב"כ המשיבים.
- 27 האחרון, כך בהתאם לנטען, נעדר מהמשרד היעדרות ממושכת עד לאחר תחילת
- 28 הפגרה והמועד הראשון בו הובא לידיעתו קיומו של פסה"ד הוא 25.7.2021. עוד, בהתאם
- 29 לנטען פסה"ד לא הומצא למשיבים באף דרך אחרת. נטען, כי בהתאם לתקנה 161(1)(ה)
- 30 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018 (להלן: "**התקנות**"):- "**שליחת ההודעה**
- 31 **האלקטרונית או המסמך האלקטרוני כאמור בתקנות משנה (א) או (ג), לא תיחשב כהמצאה**
- 32 **כדין במועד השליחה אם הגיש הנמען תצהיר בדבר אי-קבלתו או בדבר קבלתו במועד מאוחר**

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 40573-11-21 דלק ואח' נ' האס ואח'

1 **יותר**. נטען, כי הלכה היא שכלל ההמצאה הוא הכלל המחייב בדין הישראלי, וסטייה ממנו
2 צריכה להישמר למקרים חריגים (**עניין עמוס גבעון** פס' 20). לפיכך, בעת שמועד הידיעה על
3 קיומו של פסה"ד היה לכל המוקדם, ביום **25.7.2021**, הגשת הערעור התבצעה בתוך 60 הימים
4 הקבועים בתקנות. לתשובה צורפו תצהירי ב"כ המשיבים וכן מנהלת המשרד הגב' שריהאן.

דין והכרעה

6. ביום 16.2.2021 ביקשתי הבהרת ב"כ המבקשים לטענה כי פסה"ד נצפה על ידי ב"כ המשיבים
ביום 5.7.2021 בעת שנספח 2 לא צורף לבקשה ובעת שממערכת "נט המשפט" עולה כי דוא"ל
נשלח אל עו"ד בן יאיר בלבד. עוד, ביקשתי הבהרת ב"כ המשיבים למועד הגשת הערעור, בעת
שלטענתו הוגש הערעור ביום 14.11.2021 ואילו במערכת "נט המשפט" נרשם מועד הגשת
הערעור ביום 16.11.2021.

7. לתגובתו צירף ב"כ המבקשים אסמכתא ממנה עולה כי ביום 5.7.2021 בשעה 18:21 נצפה
פסה"ד באתר "נט המשפט" באמצעות משתמש בא כוח התובעים – ארז אסף (**נספח 1**
לתגובה). עוד הבהיר, כי בעוד שבאי כח הצדדים מחוברים למערכת "נט המשפט" המשגרת
אליהם הודעת דוא"ל עם כותרת החלטה "פסק דין הס נ' דלק" עם לינק לפסה"ד, עו"ד בן
יאיר הינו מי שמונה בזמנו למגשר בתיק ומזכירות בית המשפט משגרת אליו החלטות ישירות
לדוא"ל הפרטי שלו. עוד, חזר על הטענה כי גם לגרסתם של המשיבים למועד הידיעה ביום
25.7.2021, הרי שהמועד להגשת ערעור חלף ביום 14.11.2021 ואילו הערעור הוגש ביום
16.11.2021.

8. בתגובתו טען ב"כ המשיבים כי הערעור הוגש ביום 14.11.2021 (אסמכתא על הגשת הערעור
וכן קבלה על תשלום אגרה במערכת "נט המשפט" הוגשו **כנספחים 1-2** לתגובה). נטען, כי בשל
טעות "טכנית" באופן הגשת הערעור, הערעור לא נקלט באותו היום והמשיבים נדרשו לתקנו
בהתאם לדרישות המפורטות בהודעה שקיבלו.

ולגופו של עניין;

9. הלכה היא כי מקום בו הוכח כי בעל דין ידע על החלטת בית משפט, לא יוכל לטעון להעדר
מסירה והמצאה. במקרים כגון אלה, גובר "**כלל הידיעה**". ראו לעניין זה בש"א 7048/06
פנחס כץ נ' ציפורה גוטליב (27.9.16) :-

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 40573-11-21 דלק ואח' נ' האס ואח'

"דעות שונות הובעו ביחס לשאלה באילו נסיבות די בידיעתו של בעל דין על החלטה לשם תחילת מניין הימים לנקיטת הליכים, אף אם לא בוצעה המצאה כדין ... אולם נראה כי הכל מסכימים כי קיימות נסיבות בהן יגבר "כלל הידיעה" על "כלל ההמצאה". ... דעתי בסוגיה זו הינה כי במקום בו הוכח כי בעל דין ידע על החלטה של בית משפט, הוא לא יוכל להסתתר מאחורי טענת היעדר המצאה."

(שם, ע' 5-6).

10. בעניין עמוס גבעון דן כב' הרשם רון גולדשטיין בשאלה באילו מקרים יש להחיל את "כלל הידיעה" תחת "כלל ההמצאה". נקבע כי בעת שבמקרה הרגיל יוטל הנטל להראות כי יש להחיל את כלל הידיעה – על הטוען להחלתו, כאשר קיים תיעוד במערכת "נט המשפט" בדבר צפייה יזומה בהחלטה, יתהפך נטל ההוכחה ועל בעל הדין שצפה הנטל לשכנע כי אין מקום להחיל את כלל הידיעה. בין היתר, יידרש בעל-הדין שצפה בהחלטה לתת הסברים מפורטים ונימוקים משכנעים לאי-החלתו של כלל הידיעה, לתמוך טענותיו בתצהיר ואסמכתאות וכן להוכיח כי אין המדובר בנסיבות המלמדות על חוסר תום לב דיוני (שם, פס' 20).

11. ובמקרה שלפני, לאחר שבחנתי מכלול טענות הצדדים, מצאתי כי בנסיבות המקרה, יש להעדיף את מועד הידיעה על פני מועד ההמצאה. ולפיכך יש לדחות את הבקשה לסילוק הערעור על הסף, מהטעמים הבאים:-

12. הראשון - גרסת המשיבים כי לעו"ד ברדאן נודע על קיומו של פסה"ד רק ביום 25.7.2021 נתמכה הן בתצהיר מטעמו והן בתצהיר הגב' שריהאן. תצהירו של עו"ד ברדאן ניתן כאמור גם במענה לטענת המבקשים להמצאת פסה"ד אליו באמצעות דוא"ל וזאת בהתאם לתקנה 161(1)(ה) לתקנות. לפיכך, בעת שהוכח כי הערעור הוגש ביום 14.11.2021, הרי שהוגש בתוך המועד להגשתו. לעניין זה אפנה לתקנה 33(ב) לתקנות:-

"אם טרם חלף המועד להגשת מסמך, ניתן לתקן את הפגם בתוך פרק הזמן שנותר להגשה; הוגש כתב הגנה, כתב תשובה, תביעה שכנגד, הודעת צד שלישי, בקשת רשות ערעור וערעור ולא קובל על ידי המזכיר המשפטי, יהיה ניתן לתקן את הפגם בתוך שבעה ימים מהמועד שלא קובל או עד היום האחרון להגשתו, לפי המאוחר."

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 40573-11-21 דלק ואח' נ' האס ואח'

ובעניינו, הוכח כי הודעת הערעור הוגשה ביום 14.11.2021 ואף שולמה האגרה בהתאם. לאחר שהוחזרה הודעת הערעור למשיבים בשל פגם צורני שנפל בהגשתה, הוגשה ההודעה בשנית, ביום 16.11.2021 ובהתאם לתקנה כאמור.

13. **השני** - סבורני כי במקרה שלפני יש ליתן משקל מכריע לסוגייה בה עוסק פסה"ד, נשוא הערעור שהוא סילוק ידם של המשיבים מבית מגוריהם ולאחר עשרות שנים. בנסיבות יש ליתן להם את יומם לפני בית המשפט. כשם שהלכה היא כי בעת שעסקין בפינוי מדירת מגורים יטה בית המשפט להיעתר לבקשות לעיכוב הפינוי, אף אם סיכויי הערעור אינם גבוהים (ע"א 5491/15 מלכה נ' בנק מזרחי טפחות בע"מ, 15.1.2015; ע"א 211/17 יעקובוביץ נ' עו"ד נשר שלומית (רענן) – הנאמנת על נכסי החייבת, 18.1.2017). אני סבורה כי כך יש לנהוג גם בבקשה לסילוק על הסף, אשר קבלתה תחתום גורלם של המשיבים בקשר עם דירת מגוריהם. בהקשר זה אפנה להחלטת כב' השופטת דפנה ארז-ברק ברע"א 2616/21 יהושע לוי נ' עמידר החברה הלאומית לשיכון בישראל (20.6.2021), בגדרה נקבע כי נכון היה להיעתר לבקשת המערער למתן אורכה להגשת ערעור, כאשר "הטעם המרכזי העומד ביסוד החלטתי הוא החשש שדחיית בקשתו של המערער למתן ארכה להגשת בקשת רשות הערעור, בנסיבות המיוחדות של המקרה דנן, מובילה לתוצאה קשה ובלתי-מידתית, שיש בה כדי לנעול את שערי בית המשפט בפניו, וכל זאת בהקשר הרגיש של זכויות בדירת מגורים יחידה" (פסקה 16 עמ' 6).

14. **השלישי** – החלטת כב' השופט אטדגי במסגרת הבקשה לעיכוב ביצוע, אשר התקבלה בעת שנטענו הטענות לאיחור בהגשת הערעור, סביר כי לקחה את הנטען בחשבון ואף איזנה את מכלול הטיעונים והשיקולים בקביעת מנגנון התשלום עד להכרעה בערעור. זאת ועוד, בהתאם להחלטת העיכוב הרי שעל המשיבים להפקיד בקופת בית המשפט, מידי חודש, עד למתן פסק דין בערעור, סכום של 5,000 ₪, שאחרת, ייפקע צו העיכוב. דחיית הערעור על הסף, תאיין את החלטת העיכוב.

15. מכל האמור, אני דוחה הבקשה לסילוק על הסף. בנסיבות, איני מחייבת את המבקשים בהוצאות הבקשה וכל צד ישא בהוצאותיו.

ניתנה היום, ל' אדר א' תשפ"ב, 03 מרץ 2022, בסמכותי כרשמת, בהעדר הצדדים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 40573-11-21 דלק ואח' נ' האס ואח'

ס. של-הס.

סיגל רסלר-זכאי, שופטת

$\frac{1}{2}$

